

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in pravnike ter velja po pošti i prejeman za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za ostanila plačuje se od štiristopne petit-vrste po 6 kr., če se ostanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se isvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, ostanila, t. j. vse administrativne stvari.

Celjska slovenska gimnazija.

Udarec v obraz slovenskemu narodu — to in nič drugega je ministerska naredba, s katero je vlada naredila konec s tolikimi težavami pridobljeni slovenski mali gimnaziji v Celji.

Drž. zbor je dne 5. januarja t. l. vsled malomarnosti raznih slovanskih poslancev odklonil sredstva za to gimnazijo, in s tem izpovedal temu zavodu pravno podlago. Vlada se iz začetka ni dosti menila za ta ukrep, vedoč, da se pri prihodnji proračunski razpravi potrebna svota dovoli, saj je bil le slučaj, da je bila postavka odklonjena, a tudi Slovenci nismo te dogodbe pretragično sodili, nadeje se, da vlada na mesto gimnazije, ako je že neče vzdržati, ustanovi slovenske paralelke na obstoječi gimnaziji, kakor smo jih od vsa začetka zahtevali.

A zgodilo se je drugače, zgodilo se je, česar ni nihče pričakoval. Vlada je pač zaključila samostojno gimnazijo, a slovenskih paralel na obstoječi gimnaziji ni ustanovila, dasi bi to bila prav lahko storila, ker jej za to ni treba privoljenja drž. zbora, ker je to stvar eksekutive. Uredila je vprašanje provizorno tako, da je ustanovila provizorne razrede, v katerih se bodo slovenski dijaki poučevali. Formalno, pravno, torej slovenska gimnazija ne eksistira več, pač pa de facto; mesto dveh lanskih razredov bodo v prihodnjem šolskem letu celo trije, a vsluč temu je vladna odredba za nas velik moralen udarec. Vlada nas je zadela, da bi nas hujše ne mogla.

Kdo naj obiskuje zavod, katerega eksistenca je popolnoma negotova, kdo naj pošlje svojega sina v to slovensko šolo, ko ne ve, bode-li prihodnje leto mogel na njej nadaljevati nauke? Vsakdo se bo zavoda ogibal in svoje otroke rajše poslal v drugo šolo. Pa morda je vlada prav to hotela doseči s tem „provizorijem!“

Konec tega „provizorija“ pa se nam obeta samo „im Einverständnis“ z Nemci, stvar se uredi „nach sachlichen und billigen Erwägungen“. Če bo vlada na to čakala, potem ne dobimo Slovenci nikdar ničesar. „Sachliche und billige Erwägungen“ veleajo, naj se Slovincem dajo šole, katere potrebujejo in naj

se ustanove tam, kjer je naravno središče interesovanih okrajev, to je v Celji. Tega pa Nemci nečejo. Nemci ne poznajo nobenih „sachliche und billige Erwägungen“, ker nas hočejo narodno ubiti, zato pa je vsako „Einverständnis“ z njimi popolnoma izključeno, in se ne doseže nikdar.

To ve vlada, to mora vlada vedeti; ako tega ne ve, potem nima pojma o vladajočih razmerah in je povsem nesposobna za svoje naloge. Zategadelj pa smo bili opravičeni pričakovati, da vprašanje o celjski slovenski gimnaziji defiativno reši, a storila je le nekaj, kar nam neizmerno škoduje.

Vlada se hoče glede celjske gimnazije pogajati z — dež. odborom štajerskim. Vse kaže, da hoče gimnazijo popolnoma odpraviti, ne da bi mesto nje ustanovila paralelke, za „nadmestilo“ pa, kakor namigava „Fremdenblatt“, hoče osnovati pod patronanco dež. odbora štajerskega nov germanizacijski zavod, nekako „Veterinärchule“. Lepo nadomestilo!

Vladno postopanje glede celjske gimnazije je skrajno nepravilno, skrajno neobjavljeno, in ima na sebi vse znake sovražnosti proti Slovincem. Vlada je slovensko gimnazijo ubila, ne iz spoštovanja pred parlamentom — tega doslej še ni nič pokazala — ne iz pravnih obzir, nego iz nasprotstva proti Slovincem in iz strahu pred Wolfom in Schönererjem.

Z vsi odločnostjo dementujemo tudi zvičajno namigavanje, kakor da bi bili merodajni slovenski krogi zadovoljni z odpravo gimnazije v Celji, če se mesto nje ustanovi kje izven Celja druga, in če vlada v Celju subvencionira nekaj konvikt, kar poroča „Reichswehr“. To ni resnično. Merodajni slovenski krogi se niso nikdar v tem smislu izrekli in ne bodo taki nameri nikdar pritrdili.

Tendence vladnega ukrepa se vidi najbolje iz tega, da se hoče vlada radi gimnazije pogajati z — dež. odborom štajerskim. Slovenski narod na štajerskem smatra dež. odbor štajerski svojim ljutim sovražnikom, kateri le preži, kako bi slovenski narod ugnobil in kateri porabi vsako priliko, da slovenski narod ponižuje in oškoduje. Dež. odbor štajerski nima nobene legitimacije, sklepati v imeni slovenskega naroda kake poravnave, in slovenski narod takih paktov tudi nikdar ne bo ratihabiral.

Vlada je s svojo naredbo o celjski gimnaziji vrgla kriko od sebe, in se pokazala kot naša nasprotnica. Ni dovolj, da zatira Slovence na Primorskem, kakor jih ni zatirala nikdar robena levičarska vlada, tudi na štajerskem je začela proti nam postopati z vso krutostjo. Prav! Že star pregovor uči: Bog nas čuvaj prijateljev, sovražnikov se že sami ubranimo, — zdaj vsaj vemo, da mej najhujše naše nasprotnike spada tudi vlada.

V torek bo shod zaupnih mož spodajestajerskih, ki se bo o tej vladni naredbi posvetoval in sklepal, kaj storiti. Upamo, da ne sklene nič polovičarskega, da se odloči za energično postopanje. Štajerski Slovenci naj bodo prepričani, da smo z njimi, da se čutimo z njimi solidarno, in da se ne ustrašimo nobenega boja za našo pravično stvar.

V Ljubljani, 19. julija.

Nobene krize! Glasilo ministerstva zunanjih del prinaša izjavo, da so vse vesti o ministerski krizi, ki se tiče Badenija samega ali pa nekaterih članov ministerstva, do cela izmišljene. Vlada je mnenja, naj bi se publicistika rajše pečala s tem, kako bi se poravnala nacionalna nesporazumljenja, zakaj le potom sporazumljeaj se more poslej razvijati notranja politika. Vlada bo nadaljevala pravne poskuse, dasi jo stranke pri tem kaj malo podpirajo.

Nemški vseučilišni profesorji so izdali na poziv vseučilišča v Heidelbergu izjavo z 816 podpisov, s katero izrekajo avstrijskim Nemcem „v velikem in težkem boju za svojo narodno eksistenco in za svoje upravičeno stališče v stari, od njih ustvarjeni in od njih vzdržani habsburški monarhiji“ „najgorkjše in najživahnejše simpatije“, pa izražajo svoje prepričanje, „da milijoni narodnih nemških državljanov v slogi sočustvujejo z njimi“. — Da se Prusija vtika v notranje razmere Avstrije, ta arogantnost je že toli navadna, da se ne moremo radi novega slučaja prusaške nesramnosti niti več razgreti. Vtikanje pruskih Nemcev in obratno, klic avstrijskih Nemcev po pomoči Prusije, dokazuje, kako daleč je že zašla avstrijska politika. Ugled Avstrije pa je pri vsem najbolj oškodovan. Da se boré Nemci za „narodno eksistenco“, kdo se toliki

LISTEK.

Lenica.

Spisal Ivan Križaj.
(Konec.)

Poklicala je soproga. Dala sta jo v postelj, močila jo z vodo in na otroka popolnoma pozabila. Šele čez nekaj časa je ona odvila plenice in povojček in zagledala mrzlo, plavkasto po vsem telesu.

Soprog sestrin je šel po zdravnika in k materi. Z umetnimi pripomočki jo je zdravnik zbudil iz nezvesti, potem pa je skoro zaspala. Na večer drugega dne pa se je prebudila. Zagledala je na nizkem odru belo krsto in okrog nje belih lilij ter četvero sveč. Mrtvega svojega otroka ni niti videla. Zaplakala je — in onemogla je padla v blazine...

Ob sedmih so pokopali dekletce. Ko so zabili krsto, se ni ganila... V obraz je bila mrtvaško blede, oči je imela zaprte in pod njimi doje plave kolarje. Semtertja je zamahnila z rokami po zraku, stisnila jih na prsih, kakor da hoče pritisniti sebi nekaj najdražjega, da ji ne vzemó, odnese. — Zopet drugič je sklenila svoje suhe prste, kakor da moli. Iz obraza ji je sijala prošnja, velika in

goreča, in ustna so ji kdaj zašepetala: „Moj Bog! Moj Bog!“

Zdravnik je obupal nad njenim ozdravljenjem ter rekel, naj pošljejo po duhovnika, da opravi zadnje molitve ob njenem vzglavju...

Starši in nakateri znanci so se vrnili od pogreba in obredeli pri njej. Mati pa je rekala: „No, prav je, da je to malo umrlo. Zdaj jo zopet vzameva k sebi. Lahko se še omoži, da le nima več dekletca.“

In prižigali so rudeče sveče, blagoslovljeno na svetih Lušarjih, kropili jo s cerkveno vodo, delali z blagoslovljeno soljo svetega Štefana križe po čelu in sencih, da ji odženo izkušajave...

Večer se je nagnil, sivi mrak je pogrnil zemljo, na nebu so se užgale prve zvezde. Znanci so se razšli po opravilih, obljubivši, da pridejo v jutro pogledat, kako je bolnici.

Po sobi se je širil opojen duh lilij in pogajenih sveč, na mizi je brlela svetilka, da ne bi motila bolnice, Lenica pa je ležala mirno ter težko soplja...

Mati se ni premaknila od njene postelje. Prebirala je iz debelih knjig molitve za umirajoče. Sestra ji je dajala ledenih obkladkov. Oče pa je

sedel ob vznožju, naslonil glavo na posteljino strančico ter zrl topo v bolničin obraz. —

Ko se je pa jelo daniti na vshodu in so že pospali ob bolnici vsi, mamica, oče in sestra, se je bolnica prebudila, vprla srepo oči po njih, prišla za glavo, ter vskliknila: „Ah, tu notri gori in peče.“

Skoro na to pa je jela nejasno in pretrgano govoriti:

„— Roza, ali je mamica zdrava? — Ni zdrava? — Zakaj ne pride nič k meni? — Oh, moja dobra, dobra mamica! Moj Bog, kje je moje dete? — Kam ste je dejali, čemu mi je skrivate? — Ne skrivajte mi je: ravše je lačno, žejno; dajte mi je, da je nasitim... Dajte mi je... Vzeli ste mi je, ukrali in odnesli in dali moji zlobni, hudobni materi, da je muči, trpinči, mori... Kako naj ji dá mleka? — O, ta črna, zla mati... Glejte, glejte, kako je davi: legla je nanje, da trepeče in se zvija...“

Vso noč je jokala za mano. Šla sem skrivaj od nje... niti poslovala se nisem od nje... O, moj Fran me ljubi... Kako je prijetno, — po travi — po pokosenih cvetlicah diši. — Hú, tu v gozdu je temno, mračno... Fran, ne dalje... O

laži ne bi smejal! In da so Nemci ustvarili in vzdržali Avstrijo, kdo se ne čudi nemški domišljavosti! Kje bi že bila habsburška dinastija in kje naša monarhija, da se niso dvignili Slovani! Občna zgodovina govori navzlic temu, da jo pačijo nemški pisatelji, še vedno dovolj glasno, da so bili in so vzdrževalci države — avstrijski Slovani.

Dr. Vašaty se izreka v „Pester Lloyd“ proti jezikovnim naredbam, ker smatra le deželne zbore kompetentne, da rešujejo jezikovna vprašanja dežel. Naredbe se mu zde le mal del jezikovnih zahtev, kakršne morejo zahtevati Čehi. Zato predlaga Vašaty, naj uravna vlada zmešnjave z jezikovnim zakonom, kakoršnega so zahtevali dr. Pacak in tovariši že l. 1896, s katerim se upelji češčina kot uradni jezik v notranjem in zunanem poslovanju v vseh strokah javnega življenja. Dr. Vašaty zahteva popolno enakopravnost češčine in državno samostojnost Češke kot jedini pogoj miru v Avstriji.

Za Kreta so sestavili poslanci nekako provizorično ustavo, katero naj bi potrdila še Turčija. Po tem načrtu bi naj bila Kreta povsem avtonomna; guvernerja bi izvolila štirorica velevladstij in sultan bi ga potrdil; otok naj bi plačeval Turčiji davek, a Turčija bi ne imela pravice, vtikati se v notranje razmere kretanske. Vladno oblast bi imela guverner in narodna skupščina, ki bi se sestavila potem občinskih volitev. Oficijalni deželni jezik bi naj bila grščina. Justica naj bi se vršila po codu Napoleonovem. Vojaštvo bi naj se sestavilo iz domačinov in tujcev.

V Sibiriji so v četrtek upeljali na željo ruskega carja justični red Aleksandra II., in ustanovili prve porotne sodbe. Vsi ruski časopisi ta napredek entuzijastično pozdravljajo. 15. julij t. l. je za Sibirijo veleznamenit dan, saj z njim se nehajo vse samovoljnosti policije in raznih uradnikov, ter se vpelje red moderne države.

Dopisi.

Z Dolenjskega, 15. julia. („Stičina — zopet cistercijanom!“) „Slovenec“ se nad mano, Vašim dolenjskim dopisnikom, rad hude, in pod tem naslovom tudi mu moram nekaj odgovoriti, bodi, da povemo, kaj lajška očesa v meništvu vidijo, bodi da „Slovenca“ vabimo v razpravo naših socijalnih in gospodarskih razmer. Ti morajo biti pametnejši postali, če jih izvabimo iz njih meglenih višin na to zemljo. — „Slov. Narod“ se je protivil temu, da bi se cistercijanci zopet na Kranjskem naselili, „Slovenec“ pa je v dveh člankih blagoslovil prihod teh menihov na Dolenjsko ter povedal, da so ti menihi pravi blagoslov nebes za ubogo Dolenjsko, kar odsej naprej se bo Dolenjska cedila materijalnega blagostanja in oni zavod v Rimu, ki svetnike in svetnice dela, bo z Dolenjskega največ čista dobival. Vse bo dobro odsej tukaj na zemlji, pečena piščeta na vsaki mizi, na onem svetu pa vedno izveličanje. Sveda mi pri „Narodu“ vraga tega ne razumemo, in jim nismo po godu, ko to meništvu v zdajšnjem veku z druzega stališča pogledavamo, kakor je ono, na katero se je „Slovenec“ pisatelj postavil. „Pisatelj“ ta ozbiljno misli, da pišemo 1897. Povejmo mu, kako je bilo in kako je zdaj! — Novejši zgodovinarji so našli, ko razmišljajo razpad rimske države, in razmišljajo razvijanje naše katoliške cerkve, da povem, kolikor mi je možno kratko sledeče: Rimska država

saj te ljubim, ljubim vedno ... ne boj se, veruj mi! vedno sem tvoja, samo tvoja ... — Fran, Fran! Ne, nikar! Ne, nikdar ... Ali ga ne vidite? Ravno je vstopil ... Uh, kako so črne njegove peroti ... velike, široke ... In ž njimi me hoče objeti ... Objeti? ... Samo Fran me sme objeti. On in Lenčika ... Pojdi k meni, Lenčika, pojdi! Kako si ti zrasla; kako imaš lepe očke in zlate lasce ... In peroti so ti tudi dali, srebrne peroti ... z angeljci se igraš, jej, jej! — Si li prišla po mene? — Malo počakaj, samo malo, da pride papa ... Oh je že zopet tu ... S svojimi črnimi, mrzlimi peroti me stiska k sebi ... Oh kako je mrzel, mrzel ... zebe me ... Ne, ne — nikdar —“.

Omolknila je. Rudeča sveča je bila že dogorela in iskali so drugo. Bolnica je globoko vzdihala; vedno globlje, vedno slabejše. Mati in sestra sta še vedno iskali sveče. In sedaj: jeden sam globok vzdih prav deli od srca in prominula je.

In drugi dan proti večeru so jo nesli k dekletcu. Po cesti je pometala sapa prah in ga nosila maloštevilnim pogrebcom v obraz, da so si držali roke pred očmi in jih brisali vsak čas z žepnimi robci.

Fraňa ni bilo k pogrebu, ljudje pa so govorili, da je šel rajši k svoji novi, bogati ljubici.

je razpadla. Obstajala je le iz ljudi, ki so uživali, in iz sužnjev, ki so delali. Zvestvo ni imelo torišča za svoje duševne ter moralne moči. Razuzdanost vladala je mej gospodujočimi, velika materijalna in duševna rava mej sužnji. Kristus je nastopil, in ubogi sužnji, ki so nanj v svoji revii že dolgo prej mislili, so se ga oklenili kot Izveličarja. V deželah, vladanih po Rimljanih, se oklenejo najzvestveje ti ubožci Kristusove vere, ona jim je obetala rešitev, in ker je segala tudi v praktično življenje, pripravila je revežem tudi kruh. Prvi kristijani so vse, kar so premoženja imeli, skupaj zložili in skupno uživali. Državna rimska moč je bila tedaj onemogla, in prvi Kristijani niso od nje pomoči iskali, ampak si sami pomagali. In postali so po Kristovem nauku: Pojdi tje in prodaj, kar imaš in razdeli mej uboge, komunisti. Apostolska zgodovina nam te prve kristijanske družbe opisuje kot komunistične. Ali bile so komunistične le v oziru uživanja, ne pridobivanja. Kot take pa niso mogle dolgo obstati, ker je zraven tudi privatna posest proizvajajočih sredstev obstajala, in je egoizem skoraj razdel ta komunizem uživanja. Familija, zakon je podpiral ta egoizem, vsi niso mogli živeti brez združenja v zakonu kot divjaki. Ta komunizem je nekaj časa v drugem stoletju v tem obstajal, da je vsak, kar je več imel, cerkvi dal, in je ta potem uredila skupno uživanje. Imeli so prvi kristijani še skupna kosila, ali to ni dolgo trajalo; cerkev ni vedela uravnati tudi novih proizvajajočih sredstev, in se je podvrgla gospodarskemu življenju, kakor ga je tedanje življenje podalo, in to je stalo še na temelju privatne posesti proizvajajočih sredstev v rimski državi. Oklenila se je bogatašev in pustila prvotni komunizem le še samostanom. — Prad vsem vi dimo, da posamezne cerkve veliko sveta in premoženja pridobijo. Ne vse, kar so navdušeni prvi kristijani vkup nanesli, se je razdelilo. Bilo je naravno, da ne. Naša vera se je okrepila, iz majhne družbe nastalo je veliko družb, in duhovniki niso mogli vse v red devati, morali so posebne gospodarske uradnike vzeti v službo in ti so tudi živeli morali. Bilo je treba posvetnega premoženja za vzdrževanje cerkv in družin potrebnih poslopij. Država rimska je bila v razpadu, ko je naš Izveličar svoje delo pričel, in cerkev naša si je pridobila vse reveže in s časom tudi bogataše. Tudi slednji so s staro državo in prejšnjim življenjem svoj račun sklenili, vsaj kar jih je bilo inteligentnejših, ter šli v krog novejših idej. Tako je postala cerkev tudi gmočno bogata, ker so tudi bogataši jej dajali veliko svojega premoženja. O tem bogatstvu so odločevali biskupi. Začetkoma kristijanstva so še lajki kaj govorili imeli glede razdelitve premoženja, pozneje se je duhovestvo kot posveten stan postavilo v prvo vrsto in posebno škofi. Tudi to je bilo naravno. Red je to tirjal. Organizacija je povsod, kjer človek v družbi nastopa. — Kar je mej razpadanjem rimske države še vladanja bilo, bilo je v teh kristijanskih družbah, in posvetni vladarji so kmalo uvideli, da je v njih moč, in pridružili so se njim in potem centralizirani jedini kristijanski družbi. Oddajali so družbenikom te kristijanske družbe posla vladanja in pomagali škofom, da več sveta, več premoženja pridobijo, da jim pomagajo obdržati vladno krmilo. Ali v tem času je še zmiraj videti, da je vse premoženje cerkve last ubožnih, da cerkev isto le za dobrodelne namene oskrbuje. Ali to neha biti, ko Nemci iz Azije in Slovani proti jugu prodirati začnejo. Posamezni oddelki teh narodov so že prej v Italijo ter sploh v južne kraje prišli, ali Rimljani so jih rabili le za delavce ter vojake, ali pozneje prihajajo v velikih krdelih, posejajo rimski svet in zdaj se rimski svet ves predrugači. Nemci imajo, ko v Evropo pridejo, še skupnost polja, oziroma njih organizacija temelji na tem principu. Oni so bili že poljedelci. V rimski državi niso hoteli, ko jih je bilo že precejšnje število, biti sužnji in kakor kmeti tudi ne vojaki. Da so imeli kot kmeti mir, so vzeli zemljišča od škofov in vladarjev proti temu, da jim plačajo za njihovo pokroviteljstvo z delom in pridelki. Naturalno gospodarstvo se začne. Veliko sveta je razdeliti, ko rimljanska država razpade, in vladarji novih prišlecev ter prvotnih držav in škofi delijo zemljo in germanška osnova gospodarstva se mej kristijani udomači. Kmet je v njej najvažnejši, ker na novih rimskih tleh Nemec ni več lovec, ali pastir, ampak poljedelec. Poljedelstvo je v tem času tudi jedino večje sredstvo pridobivanja. Poljedelstvo pa ne rabi toliko sveta, kakor lovec, ali pastir. Ostajalo je veliko sveta in posebno host. Tega so si vladarji prisvojili. To prevečno zemljo so vladarji škofom in cerkvenim institutom ter njihovim dvornikom ter vojaškim služabnikom oddali. Ti so zopet skrbeli za to, da so kmetovalce privabili in tem so oddali ta zemljišča proti roboti in desetini. In da tak kmetijski človek ni ušel, so ga ti lastniki takih zemljišč, kakor mogoče podvrgli in na zemljo privezali. Tako se je rodil srednjeveški fevdalizem. — Ali kmet v tem času je bil v drugem razmerju, kakor suženj Rimljana. Rimljana suženj je bil iz tujine pripeljan, ni imel nobene zveze ne v familiji ne v zvezi več familij, v fari, ali še večjemu oddelku kacega naroda. Nemški, slovanski kmet je imel podlago v svoji narodni organizaciji kot poljedelec, po koji je imel začetkoma tudi polje in travnike skupno, pozneje pa vsaj hoste in pašnike. Zvezani so bili po tem

in po rodovih in se lože uprli svojim gospodarjem. Ko po Nemcih in Slovanih poljedelstvo na taki podlagi v Evropi, in vsaj južni in srednji, razraste, se začne drugo gospodarsko življenje. Poljedelstvo, redno po teh vendar le nekoliko prostih ljudeh držano, rodi rokodelstvo. Poljedelstvo potrebuje različnega orodja, in to se začetkoma vse doma napravi. Pozneje hodiijo kmetijski ljudje, ki so se teh ročnih del dobro navadili, v štirin in začnejo tudi za prodajo delati. Nastanijo se okoli gradov knezov, vladarjev in škofov ter večjih cerkv, kjer je več dela in se več ljudi shaja, zidajo si hiše, mesta nastanejo v sredni Evropi. V teh mestih se rokodelci organizirajo. Začetkoma dela jeden rokodellec vse, kar v njegov zanat spada, pozneje se razvije delitev dela. — Za ta dopis zadostujejo te kratke poteze iz zgodovine razvoja meščanstva. Vrnem se k razvoju naše cerkve, oziroma samostanov. (Dalje prih.)

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 19. julia.

— (Občinski svet) imel bo v torek, 20. julia, ob šestih zvečer v telovadnici I. mesta deške petrazrednice v Komenskega ulicah izredno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Finančnega odseka poročila: 1.) o razpisu deželnega odbora kranjskega v zadevi prizivov, vloženih proti povišanju mestne doklade na direktne davke; 2.) o magistratovem dopisu glede udeležbe stolnega mesta Ljubljane pri razstavi dobrodelnih naredeb na Dunaju ter dovolitve potrebnega kredita za pokritje stroškov za pripravljalna dela. IV. Stavbinskega odseka poročila: 1.) o prizivu dra. Abica Sayerja kot zastopnika Marije pl. Pongračeve zaradi naprave nove fasade pri njeni hiši na Dvornem trgu; 2.) o nilevu novo projektovane ceste preko Zeschkotovega posestva; 3.) o prošnji Avgusta Janka, naj se na isti cesti pridrži stari nivel, oziroma dá cesti pravi nivel; 4.) o prošnji Václava Steinerja, da bi se zaprla steza preko njegovega posestva v Kladeznih ulicah; 5.) o prizivu Josipine Pickeljeve proti odredbi mestnega magistrata zaradi ograjenja njenega posestva v Frančiškanskih ulicah; 6.) o prizivu Antonije Novakove proti odredbi, da se izprazni in podere njena hiša v Krakovskih ulicah št. 2; 7.) o prizivu Franje Förlarlove proti odločbi, da se ima pri stavbi v Kolezijskih ulicah umakniti v stavbinsko črto; 8.) o prizivu Frana Močeta na Karlovski cesti št. 22, proti mest. magistrata odločbi, s katero se mu je stavbinsko dovoljenje zaradi pekovske obrti odreklo; 9.) o prošnji Petra Lasnika, da sme prestaviti ograjo pri svoji hiši v Wolfvih ulicah št. 1 na mestni svet; 10.) o prizivu Marije Jankovičeve proti odločbi mest. magistrata v zadevi zgradbe nove hiše na Orlovi cesti. V. Policijskega odseka poročila o mest. magistrata predlogu glede podelitve neke nagrade. VI. Šolskega odseka poročila o ponudbi Kranjske stavbinske družbe za nakup njene hiše št. 21 v Erjavčevih ulicah v šolske namene. VII. Klavničnega ravateljstva poročila glede ogledovanja mesa v vodmatski tovarni za salame in glade pristojbin za to. VIII. Direktorija mestnega vodovoda poročila: 1.) o prošnji Avgusta Weixla, gostilničarja pri Virantu, za odpis predpisane mu pristojbine za večjo porabo vode; 2.) o prošnji hišnih posestnikov v Vodmatu za upeljavo voze v Vodmat; 3.) o prošnji tvrdke Tönnies za odpis predpisane jej pristojbine za večjo porabo vode; 4.) o prošnji predstojništva „Josephinuma“ za napravo hidranta na vrtu; 5.) o prošnji Frana Komana in drugov za javni vodnjak v Konjuških ulicah; 6.) o prošnji Josipine Gajzdove za znižanje vodarine; 7.) o račanskem zaključku mestnega vodovoda za leto 1896. IX. Finančnega in olupševalnega odseka poročila o županovem dopisu glede nakupa ljubljanskega grada. X. Finančnega odseka poročila: 1.) o prošnji gospe Roze Tillove za spremembo pogojev glede dovoljenja jej 3% posojila; 2.) o prošnjah za predjume. XI. Regulacijskega odseka poročila o raznih odkupih.

— (Rudolf grof Chorinsky †.) V soboto zvečer umrl je nenadoma c. kr. dvorni svetnik v p. grof Rudolf Chorinsky. Pokojnik se je rodil l. 1836. v Lincu. V mladih letih je prišel na Kranjsko in služboval pri politični upravi v Črnomlju, v Krškem in v Ljubljani. L. 1883. je bil imenovan dvornim svetnikom, l. 1886. pa je bil premeščen k namestništvu v Gradec. Šele pred nekaj tedni je stopil v pokoj. Pokojni grof Chorinsky je bil mož blagega značaja in politično nepronsiran. Kranjsko deželo je ljubil iz vsega srca in najsrčnejša želja njegova je bila, da bi tu služboval. Slovenec je

bil prijateljski naklonjen. Kaj rad je pripovedoval, da je najlepša leta svojega življenja preživel na Kranjskem, mej Slovenci, in vselej pristavil, da je slovenski narod vrl, simpatičen, vsega spoštovanja vreden narod, kateri zasluži boljšo usodo, kakor jo ima. Komaj je pokojnik stopil v pokoj, preselil se je takoj v Ljubljano, v to — kakor je šele te dni rekel — njemu najljubše mesto na sveti, kjer ga je tako nepričakovano hitro zadela smrt. Bodi vrlému možu ljub spomin!

— (Polaganje pridobinskih izjav.) C. kr. finančno ravnateljstvo je začetkom tega meseca objavilo poziv, da je vsem onim, katere po zakonu z dne 25. oktobra 1896. l. drž. zak. št. 220, glede pridobnine zadene dolžnost uložiti pridobinske izjave, le to storiti že do konca tekočega meseca pri merodajni davčni oblasti. Dasi razglasilo precej podrobno navaja, kdo je občni pridobnini podvržen, kje mora vložiti svojo izjavo, ali pa jo dati na zapisnik, in kakšne posledice ga zadenejo, če se polnomočno in pravočasno ne odzove, vendar je stvar tako nova, da si ne moremo misliti, da bode mogla polovica davčnih zavezancev zadostiti svojim dolžnostim pri napovedbi tako, kakor to velewa zakon. Velik del občinstva danes še niti pojma nima o novih določbah davčne reforme, zlasti pa ne, kar se tiče, v prvem poglavju navedenega zakona označene občne pridobnine, katero poglavje je poleg četrtega, ki se nanaša na osebno dohodnino in plačarino, po našem mnenju najvažnejši, ker zadene najširše kroge občinstva. Trgovci, obrtniki, podjetniki, najemniki, zalagatelji — vsi si že belijo glave in premišljujejo, kako naj napravijo svoje pridobinske izjave, in kaj naj zapišejo vanje. Mnogim ni jasno, kakšne podatke zahteva zakon, na kojih podlagi se bode določala davčna zmožnost in ocenjala srednja donosnost (plodovitost) obrta ali podjetja. Popravljanja za informacije so brezuspešna, ker ni skoro nobenega, ki bi jih mogel dati. Ako bi se pa občinstvo radi pojasnil zateklo k davčni oblasti, no, tedaj bi bil naval tolik, da bi slednjič noben ničesar ne opravil. Naše mnenje je, da bi se dalo zadregam, v katerih so sedaj davčni obvezanci radi polagali pridobinske izjave, prav lahko v okom priti, če bi se napravili shodi, pri katerih bi večaki in davčni strokovnjaki v domači besedi in prav ob kratkem raztolmačili vse tisto, česar je interesantom treba vedeti in upoštevati pri pridobinski napovedbi. To bi bila boljše informacija, nego vse še tako lepo osnovane knjige o davčni reformi in napotila, katera priporočajo razni avtorji. Naše občinstvo bi bilo slavnemu finančnemu ravnateljstvu gotovo zelo hvaležno, da odredi par takih shodov. A to bi se moralo hitro zgoditi, dokler je še čas, in — seveda — predavanje za sedaj omejiti zgolj na zakonite predpise, v kolikor se dotikajo pridobinskih izjav. Novi davčni zakon določa v svojem petem poglavju stroge kazni, ki utegnejo občutno zadeti vsakterega, ki se v polni meri in o pravem času ne odzove predpisanim določbam. Z zgoraj omenjenim posivom finančnega ravnateljstva se je storil prvi važnejši korak za izvršitev novega davčnega zakona javno nasproti davčnim zavezancem. Stejemo si v dolžnost nanj opozarjati občinstvo ter končno še pristavimo, da glede napominanih kazni valed prestopka davčnih propisov tudi velja kazensko-pravno načelo, da ni izgovora, če kdo ni poznal zakona.

— (Cenitev škode) Valed odredbe mestnega magistrata, prišlo se je v soboto po inženirjih ogledovanje po hišah valed zadnjega potresa prozročene škode. Trajalo bode kakih 10 do 14 dni.

— (Ljubljanska efektna loterija) Ogersko finančno ministerstvo je dovolilo, da se smejo srečke ljubljanske efektne loterije prodajati tudi na Ogerskem in na Hrvaškem.

— (Vzprejemni izpiti) Na tukajšnji višji gimnaziji sprejeli so v prvega razreda slov. oddelka 83 učencev, prišlo jih bo pa še toliko, da jih bo nad sto. V nemški oddelki je sprejetih 26 učencev. V prvi razred nižje gimnazije sprejeli so dosedaj 56 učencev.

— (Abiturijentska akademija.) Z najlepšim moralnim uspehom se je izvršila v soboto akademija abiturijentov obeh tukajšnjih učiteljskih. Pod avanim spretain vodstvom gospoda koncertnega vodje Josipa Čerina, ki je dirigoval z vzorno eleganco moški in mešani zbor, smo čuli pred vsem novo skladbo gospoda dirigenta: „Domu“ besede zložil Ivan Resman). Skladba je prav efektna, do cela izvirna in prav karakteristična. Na splošno željo se je morala ponavljati. G. Čerina na tem uspehu iskreno čestitamo in želimo, da se pokaže tudi v kompoziciji še čisto takega mojstra, kakoršnega poznamo v dirigovanju. G. R. Vrabel

je zapel z jako simpatičnim, zvonkim in krepkim glasom dvoje balad; mešani zbor pa je prav dobro zapel dvoje Schumannovih zborov. Končno smo čuli Foersterjev venec Vodnikovih in na njega zloženi pesmi. Dasi je bil zbor za to nelahko skladbo malo prepričan, izvajal se je venec večnokrasihi pesmi prav točno. Obžalovati je la, da ni bilo spremljevanje vojaške godbe boljše. Za danes omenimo le še, da je g. V. Škof jako lepo in vzneseno govoril svoj idejalno navdahnjeni prolog, ter žel obilo priznanja. Po akademiji se je začel vesel ples, ki je ob neumornem sviranju vojaške godbe trajal do polu 6 ure jutraj. Čestitajoči trudaljubnemu odboru in abiturijentom na lepem uspehu akademije, prav iskreno obžalujemo, da je bila udeležba toli pičla.

— (Izlet pevskega društva „Slavec“ v Litijo in Smartno) obnesel se je v vsakem oziru sijajno; obširnejše poročilo prijavimo jutri, za danes le konstatujemo, da so bili vsi izletniki uprav presenečeni valed navdušenega vsprejemaa s strani vrlili Litijčanov in Šmarčanov.

— (Pri kopanju utonil) Včera popoldne kopal se je usnjarski delavec pri F. Maliju Janez Fogl, v Ljubljani pri Mostah in na dosedaj še neznan način utonil.

— (Pri dirki) ki se je vršila včera na cesti Vrhnika-Vič je neki nemški biciklist podrl nekoga in ga ranil. Nesreča se je zgodila valed nepredvidnosti biciklista.

— (Ženska podružnica družbe „sv. Cirila in Metoda“ v Idriji) je imela te dni svoj redni občni zbor, pri katerem so bile izvoljene sledeče odbornice: Predsednica gospa Dragotina Lupažne, podpredsednica gospa Lucija Milčinski, tajnica gospa Dragotina Šotola, namestnica gospa Marija Lavstek, blagajničarica gospa Natalija Špatavec, namestnica gospa Marija Lupažne.

— (S Trebelnega) se nam piše, da so tam točno ob 7. uri jutraj v četrtek 15. t. m. čutili precej močan, le nekaj sekund trajajoč potres, ki je prihajal od jugo-vzhoda.

— (Nesreča.) V Bregu pri Krškem je neki deček našel na polji dve ne razstreljeni granati, kateri je nesel domov. Doma je poskusil jedno odpreti, a granata se je razpočila in fanta ubila — Na Gabrški gori pri Moravčah je te dni 1¹/₂ letni sin Franca Ilnikarja utonil v mlaki na domačem vrtu. — V Št. Jurju v novomeškem okraju je pogorela te dni kajza Franca Makšeta. Užgala je pogorele čeva 4letna hčerka.

— (Za jezikovno ravnopravnost.) Trški občinski zastop Velenja na Štajerskem sklenil je v svoji zadnji seji, da odobroja popolnoma jezikovne naredbe za Češko, in da zahteva jednake naredbe tudi za slovenske dežele.

— (Umrl je) 14. t. m. na Ljubnem učiteljski suplent Jožef Kopušar. Pokojnik bil je vester učitelj in jako priljubljen. Jetika — ta učiteljska bolezen — spravila ga je v preravi grob.

— (Iz Celja) smo dobili naslednji spis: Na podlagi § 19. t. z. prosimo naslednji popravek članka „Pobalinstvo celjskih Nemcev“ v št. 143 z dne 26. junija 1897 Vašega lista v prihodajo številko vzprejeti: „Ni res, da psujemo pri odprtih vratih Slovence s primki „windischer Hund“ in „Wenn Sie ein Slovenc sind, kommens nur herein“. — Ni res, da bi se izmišljali s Slovenci slabe šale in metali lešnike za njim. Res pa je, da je že pred delj časom žaljive besede le neki v podjalnici stojič pijanec kričal, slabe lešnike pa učenec brez kaknega slabega namena proč metal, ki jih je izbiral. V Celji, 15. julija 1897. Spoštovanjem trgovski pomočniki tvrde Walland: Anton Preuz, F. Ranzinger. — Konstatujemo, da smo dotično notico posneli po celjski „Demovini“.

— (Kdo bo naslednik dr. Zornu?) Italijani in njih zaščitniki so že začeli boj. Trudijo se na vse moči, da spravijo na mesto goriškega nadškofa svojega pristaša. Važno besedo bodo pri tem imenovanju imeli slovenski škofje, zato smo radovedni kaj store.

* (Dekleta pri papežu) V svojem letnem dvorcu je sprejel nedavno papež Leon XIII. nekoliko deklet ter jih pogostil. Vodila jih je grofica Peccijeva, hčerka Ludovika Peccija, nečaka papeževga, ktera je v ženskem vzgajališču samostana Srca Jezusovega v Rimu; seboj je pripeljala nekaj součenk. V pozdrav so mu zapele himno, potem pa jim je postregel papež s kavo in s kolači, se ž njimi pogovarjal o raznih stvareh ter končno vsako obdaril s srebrno svetinjo. Vatiške kočije so peljale dekleta v zavod nazaj.

* (Bacili v črnilu.) Često se je že pripetilo, da se je kdo zbadel s peresom, ter si s črnilom zastupil kri, da mu je roka ali kaj drugega hudo oteklo. Sedaj je dognal prof. dr. Marpmann, da je v črnilu, sestavljenem iz rastlinskih tvarin, neštivilo bakterij ali mikrokokov. Čm dlje je črnilo na zraku, toliko več mikrokokov je v njem.

* (Župnik samomorilec) Na Ogerskem, v vasi Mucsi, se je vrgel 76letni župnik Josip Tabczy pod vlak, ki ga je povozil in usmrtil. Že dlje časa so opažali na župniku znake duševne bolezni.

Darila:

Družbi sv. Cirila in Metoda v Ljubljani so v zadnjih treh tednih poslali: G. veletržec Ivan Perdan v Ljubljani že razglašeni 200 gld. — Sl. Savinjska posojilnica v Žalcu 25 gl. — G. Al. Zaidaršič v Ložu 60 kr. — Gospa Marija vdova Grile roj. Kastelic, posestnica na Vaču 50 gl. — Podružnica za Beljak in okolico 20 gl. — Podružnica za Šmarje in Slatino 11 gl. 30 kr. — Č. g. A. Šabat, kapelan v Dolu pri Hrastrniku 3 gl. 60 kr., katere je nabrala gdč. Šga pri kresu. — Č. g. L. Jenko, župnik svetoduški 2 gld. 50 kr. — Vesela družba šentjurskih in laških redoljubov na izletu v Svetini pri Celju darovala 4 gld. 50 kr. — Čisti dohodek veselice „Bralnega društva“ v Radečah 30 gld. — Gg. slovenski abiturijenti ljubljanske višje gimnazije 5 gld. — Č. g. Avg. Škočir, kurat v Gradcu 5 gl. — Sl. Blazekova tiskarna v Ljubljani 5 gl., mesto venca na krsto rajnega gosp. I. Pintarja, bivšega urednika „Novic“. — Podružnica v Novem mestu 80 gld. — Podružnica v Vel. Pirešici 8 gl. 50 kr. — Podružnica za Sp. Ziljsko dolino in Vrata 30 gl. — Podružnica v Žalcu 34 gl. — G. A. Burger v Kostanjevici 3 gl. 30 kr. kot ostanek v blaginji od razpuščenega tamburaškega zbora. — Kuzov dar po krstu Jos. Cir. Iv. Čarina v Tračovem v Ljubljani 3 gl. — Č. g. Ant. Kržič, ces. kr. profesor v Ljubljani 1 gld. — Litjska podružnica 55 gld. — Bog plačaj vsem dobrotnikom! Družba je v stiski! Redoljubi na pomoč! Blagajništvo družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani.

Brzjavke.

Dunaj 19. julija. „Samostojni slovenski gimnazijski razredi“, kateri se ustanove v Celju namesto razpuščene nižje gimnazije, imeli bodo svojega posebnega ravnatelja, v administrativnem oziru pa bodo podrejeni ravnateljstvu velike gimnazije.

Dunaj 19. julija. Ministerski predsednik grof Badeni je šel na dopust in odpotoval na svoj grad v Busk.

Dunaj 19. julija. Listi javljajo, da se poteza pravosodni minister grof Gleispach za mesto dunajskega višjesodnega predsednika. Ta vest še ni potrjena.

Praga 19. julija. Bavarski osebni vlak je pri Frančevih varih zadel ob vlak buštje-hradske železnice. Več vagonov je bilo razbitih, 7 oseb poškodovanih, mej njimi rud. svetnik Čermak jako nevarno.

Rim 19. julija. Grof Turinski, netjak kraljev, je pozval princa Henrika d' Orléans na dvoboj.

Poziv!

Ko je zaslula vest, da dična „Zaveza slov. učit. društev“ hoče letos zborovati v našem starodavnem Celju, polastilo se je naših src veliko veselje. Takoj se je konstituiral podpisani krajni odbor, da priredi vse potrebno za dostojen vsprejem predragih nam gostov.

Povsod, kamor sta dosedaj še pohiteli, Vi, vzgojitelji, Ve, vzgojiteljice naše slovenske mladine, ponosa našega in naše nade vzprejeti ste bili z odprtimi rokami. Mi Vam sicer radi neugodnih razmer na bojevitih naših tleh ne moremo nuditi tako kranega vsprejemaa, kakor so to storili drugi srečnejši kraji, ali naša srca Vam bodo odprta, in v prostorih našega „N. rodnega doma“ bodele tedaj Vi neomejani gospodarji in mi bodeimo Vaši gostje. Jedna želja nas le navdaja, da bi Vas zeli v naj mnogobrojnejšem številu, da bi to naše najsrčnejše vabilo našlo najštevilnejši odziv iz vseh slovenskih pokrajin.

Slovensko učiteljstvo! V drugič prihajaš v naše Celje, da vršiš resno delo na polju narodne vzgoje. Radajemo se tvojeja poseta, le daj nam priliko, da ti pokažemo, kolike so naše simpatije do Tebe! V čem večjem številu dojdeš, tem večje bo naše veselje, tem večji bo naš ponos.

Da se torej vidimo in spoznamo 4. in 6. avgusta v Celju!

Krajni odbor za IX. glavno zborovanje v Celju dne 4. julija 1897.

Častni predsednik:

Dr. J. Srnc

I. predsednik:

Ivan Štrukelj

I. tajnik:

Fran Brinar

II. predsednik:

Josip Schmoranz

II. tajnik:

Fran Kranjc

Vse p. n. udeležnice in udeležnike IX. „Zavezine“ skupščine, ki žele stanovanja, prosí podpisani najuljudneje, da se pri njem zglase najkasneje do 31. t. m. Takisto naj se pri njem zglase vsi, ki se udeležijo banketa. Banket bode v veliki dvorani „Narodnega doma“ in bode kuvert brez pijače stal 1 gld. Ta svota naj se blagovoli oglašila priložiti.

Josip Schmoranz

učitelj v Celju.

Zahvala.

Odbor šantjakobsko-trnovske ženske po-
družnice sv. Cirila in Metoda si šteje v prijetno dol-
žnost, izreči javno zahvalo vsem vrlim činiteljem, ki
so pripomogli k sijajnemu uspehu vrtno podružnične veselice
dne 11. t. m. Omenjeni odbor izreka tem potom še posebno
zahvalo prečistemu gospodu Tomo Zupanu, prvomestniku
družbe sv. Cirila in Metoda, za vzpodbudne besede v prilog
novemu odboru, potem slavnemu pevskemu društvu „Ljub-
ljani“ za rodoljubno sodelovanje, dalje vsem požrtvoval-
nim darovalcem in darovalkam krasnih in dragocenih do-
bitkov, kakor tudi vsem onim, ki so blagohotno naklonili
svote v denarju. Zahvaljujemo se tudi marljivim prodajal-
kam srečk, ki so s svojo ljubeznivostjo pri cenjenih gos-
tjih živo poklicale v spomin pesnikove besede: „Odprti srce,
odprti roke“, potem g. Perdano, ki je povzdignil zabavo s
svojim šaljivim nastopom, nadalje slavni vojaški godbi za
slovanske točke, kakor tudi rodoljubni gospe Počival-
nikovi za požrtvovalnost in točno postrežbo. Vse, ki so
žrtvovali svoje moči v prosep naše družbe, kakor tudi
vse rodoljubne goste, ki so polagali velikodušno na narodni
žrtvenik, spremlja naj najlepša zavest, da jim je narod slo-
venski neizmerno hvaležen.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Julij	Čas opa- zovanja	Stanje baro- metra v mm.	Tempe- ratura v °C	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm. v 24 urah
17.	9. zvečer	733.1	18.5	brezvetr.	del. obl.	
18.	7. zjutraj	733.5	14.4	sl. svzh.	del. jasno	0.0
"	2. popol.	732.1	26.8	sr. jvzh.	del. obl.	
"	9. zvečer	732.6	19.2	sr. sever	del. obl.	
19.	7. zjutraj	733.7	15.8	sl. sever	megla	0.2
"	2. popol.	731.9	27.1	sl. jvzh.	skoro jas.	

Srednja temperatura sobote in nedelje 19.6° in 20.1°,
za 0.2° pod in 0.3° nad normalom.

Dunajska borza

dne 19. julija 1897.

Skupni državni dolg v notah	102	gld.	15	kr.
Skupni državni dolg v srebru	102	"	25	"
Avstrijska zlata renta	123	"	35	"
Avstrijska kronska renta 4%	101	"	25	"
Ogorska zlata renta 4%	122	"	75	"
Ogorska kronska renta 4%	100	"	20	"
Avstro-ogorske bančne delnice	952	"	—	"
Kreditne delnice	369	"	50	"
London vista	119	"	50	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	"	65	"
10 mark	11	"	73	"
10 frankov	9	"	51 1/2	"
Italijanski bankovci	45	"	55	"
U. kr. čekini	5	"	65	"

Dne 17. julija 1897.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	158	gld.	50	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	189	"	—	"
Dunavske reg. srečke 5% po 100 gld.	128	"	50	"
Zemlj. obd. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	99	"	80	"
Kreditne srečke po 100 gld.	200	"	—	"
Ljubljanske srečke	22	"	25	"
Rudolfove srečke po 10 gld.	25	"	25	"
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	161	"	—	"
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	477	"	—	"
Papirnati rubeli	1	"	26 1/4	"

Važno za ljubljanske obitelji!

V najem se odda dvoje lepih meblovanih
poletnih stanovanj

v gradu „Brinje“, na 50 minut od Ljubljane oddaljeni
Grosupeljski postaji. Na razpolago je lep velik vrt in
kopališče. Najemščina primerna.
Zaradi ugodne železniške zveze z Ljubljano za ljub-
ljanske obitelji zelo ugodno.
Več pove lastnik: Ign. Valentinčič v Ljubljani,
Sv. Petra cesta št. 73. (1026-3)

Pripravno stanovanje

z dvema sobama in kuhinjo odda se s 1. avgustom
pod ugodnimi pogoji v najem. (1051-1)
Kje? pove upravništvo „Slovenskega Naroda“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. junija 1897.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.).

Proga iz Trbiža. (962-161)

Ob 12. uri 5 min. po noči obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Fransesfeste, Ljubno; čez Selsthal v Ansece, Ischl, Gmunden, Solnograd,
Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Gurib, Genevo, Paris,
čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri
5 min. s jutraj obojni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franses-
feste, Ljubno, Dunaj; čez Selsthal v Solnograd, čez Klein-Reifling v
Steyr, Linc, Budejovice, Plzenj, Marijine var, Hab, Francove var,
Karlove var, Prago, Lipako. — Ob 11. uri 50 min. dopoludne obojni vlak
v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selsthal, Dunaj. — Ob 4. uri
2 min. popoludne obojni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Fransesfeste,
Ljubno čez Selsthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost,
Bregenc, Gurib, Genevo, Paris; čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budej-
ovice, Plzenj, Marijine var, Hab, Francove var, Karlove var, Prago,
Lipako, Dunaj via Amstetten. — Ob 5. uri 39 min. popoludne obojni vlak
v Lesce-Bled, (le ob nedeljah in praznikih). — Ob 7. uri 46 min. s večer
obojni vlak v Lesce-Bled.

Proga v Novo mesto in v Kočevje.

Ob 6. uri 15 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 56 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 min. s večer mešani vlak.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.).

Proga iz Trbiža.

Ob 5. uri 55 min. s jutraj obojni vlak s Dunaja via Amstetten,
Solnograda, Lince, Steyra, Gmunden, Ischl, Ansece, Pariza, Genevo,
Guriba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Ljubna, Celovec,
Beljaka, Fransesfeste. — Ob 7. uri 56 min. s jutraj obojni vlak iz Lesce,
Beljaka, Fransesfeste. — Ob 11. uri 20 min. dopoludne obojni vlak s Dunaja via Amstetten,
Karlovič varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Solnograda,
Lince, Steyra, Pariza, Genevo, Guriba, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru,
Lend-Gastein, Ljubna, Celovec, Beljaka, Pontabla. — Ob 4. uri 57 min.
popoludne obojni vlak s Dunaja, Ljubna, Selsthal, Beljaka, Celovec,
Fransesfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 min. s večer obojni vlak s Dunaja
via Amstetten in Ljubno, iz Lipakega, Prago, Francovih varov, Karlovič
varov, Heba, Marijinih varov, Plazja, Budejovic, Lince, Steyra, Solnograda,
Beljaka, Celovec, Pontabla. — Ob 10. uri 25 min. s večer obojni vlak iz
Lesce-Bleda (le ob nedeljah in praznikih).

Proga iz Novega mesta in iz Kočevja.

Ob 8. uri 10 min. s jutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 52 min. po-
poludne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 min. s večer mešani vlak.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.) v Kamnik.

Ob 7. uri 35 min. s jutraj, ob 2. uri 5 min. popoludne, ob 6. uri
50 min. s večer, ob 10. uri 25 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)

Prihod v Ljubljano (drž. kol.) iz Kamnika.

Ob 6. uri 56 min. s jutraj, ob 11. uri 8 min. dopoludne, ob 6. uri
30 min. s večer, ob 9. uri 56 min. s večer. (Poslednji vlak le ob nedeljah
in praznikih.)

Razpis službe.

Na gospodinski šoli, ki se sedaj v Ljub-
ljani snuje za malomeščanske in delavske
kroge, treba bode v prvi vrsti

voditeljice

ki bode dekleta navajala umno in varčno gospodi-
njiti, zlasti v kuhinji. Želeli je, da bode dotična
voditeljica imela poleg gospodinske tudi več ali
manj vzgojevalne izobraženosti. Praktično zna-
nje za takšen pouk pa si pridobi v sličnih šolah,
na pr. na Dunaji, kamor jo poprej pošlje društvo
„Gospodinska šola“. Dama, ki bi imela veselje,
voditi tak zavod (nastop proti koncu tega leta,
plača po dogovoru), izvoli staviti svojo pismeno
ponudbo, iz katere bode razvidno nje dosedanje
izobraževanje ali službovanje, najkasneje do
10. avgusta t. l. pri podpisnem

V Ljubljani, dne 16. julija 1897.

Dr. Danilo Majaron

(1046-1)

advokat v Ljubljani.

Gospodu lekarnarju Piccoli-ju

v Ljubljani.

Podpisani si usoja Vašemu blagorodju naznanjati,
da se je vposlana želodčna tinktura (Tinctura Rhei com-
posita G. Piccoli) z dobrim vspehom vporabljala pri že-
lodnem in črevesnem kataru, kakor tudi pri jetrnih in
žolčnih boleznih.

Bolnica usmiljenih bratov.

V Gradcu, 2. februarja 1897.

Provincijal

F. Emanuel Leitner,

(508-8) I.

višji zdravnik.

Radi preselitve odda se takoj pod ceno

lepo stanovanje

obstoječe iz 2 sob, kuhinje in drugih pritlikin. — Naslov
v upravništvu „Slovenskega Naroda“.

(1048)

Išče se

postranski pisarski zaslužek

za nekaj prostih popoldanskih ur. Pisava lepa.
Naslov v upravništvu „Slovenskega Naroda“.

(1047-1)

Učenec ali pa mlad hlapec

se takoj vzprejme v službo pri Frantu Orešku,
trgovcu s špecerijskim blagom, žganjem in vinom,
Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 9. (1050-1)

Trgovski pomočnik

izurjen v manufakturi, 19 let star, išče službe.
Ponudba pod „Trgovski pomočnik št. 1015“
na upravništvu „Slov. Naroda“.

(1015-6)

Vzprejme se mlad, izurjen in zanesljiv

vrtnar.

Kje? pove upravništvo „Slov. Nar.“. (1018-5)

Gostilna v Ljubljani

se išče v najem ali na račun.

Kdo? pove upravništvo „Slov. Nar.“. (1052-1)

Učenca

iz dobre hiše in z dobrimi šolskimi spričevali,
tako vzprejem v svojo prodajalnico z mešanim
blagom. (1023-3)

Ludvik Smole

trgovec v Sevnici na Štajerskem.

Bivši orožnik

išče službe kot vratar, hišni oskrbnik
ali kaj podobnega. — Zmožen je slovenskega
in nemškega jezika v pisavi in govoru ter tudi
italijanskega v govoru.

Pojasnila daje in ponudbe vzprejema uprav-
ništvo „Slovenskega Naroda“.

(1038-2)

Gostilna „Pri Kranjcu“

Kolodvorske ulice št. 23.

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da točim dobra
laška vina po ceni, liter 24, 32 in 72 kr., ter postrežem
z ukusnimi in tečnimi jedili po nizkih cenah.

Za mnogobrojen obisk priporočam se

z vsem spoštovanjem

Ignacij Cunder

(1045)

gostilničar „Pri Kranjcu“.

Razpis.

V Šoštanj, političnega okraja Slovenji grad-c, razpisuje se

mesto okrajnega zdravnika

z letno plačo 700 gld.

Prošnjiki, zmožni slovenskega jezika, naj vložijo svoje prošnje z dotič-
nimi spričevali vred najpozneje do 15. avgusta t. l. pri podpisnem
odboru.

Zdravstveni okrožni odbor Šoštanj

dne 18. julija 1897.

(1054)

Načelnik: Fran Rajster.

Najtečnejša umetna hrana otrokom

je, kakor splošno priznavajo zdravniki, popolnoma škroba prosta

Frana Giacomelli-ja

I. dunajska otroška redilna moka

dobavitelja društva c. kr. državnih uradnikov avstrijskih

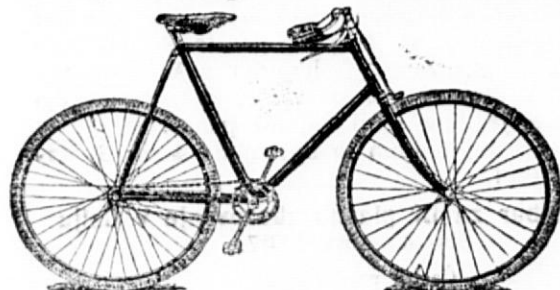
Dunaj, XV/1, Robert Hamerlinggasse 1.

Ogromna množina spričeval in priznanih pisem.

Velika škatlja 80 kr., majhna 45 kr. (880-11)

Zaloga pri g. lekarnarju M. Mardetschlaeger-ju „pri zlatem orlu“ v Ljubljani,
Prešernov trg št. 2. Dalje v vseh lekarnah in drogerijah.

Prva kranjska izdelovalnica novih bicikljev

Josip Kolar

v poslopj stare pošte.

Najuljudneje javljam slav. p. n.
občinstvu, da imam v zalogi

kolesa (biciklje)

svojega domačega izdelka

in jih priporočam vsem kolesarskim prijateljem in vsem, ki domačo obrt radi podpirajo.

Za vsako doma izdelano kolo jamčim dve leti.

Imam pa tudi veliko zalogo najfinjših angleških in dunajskih koles po
nenavadno nizkih cenah.

Ker imam sedaj urejeno delalnico za nova kolesa, zmožen sem kolesa prenare-
jati, ponikljati in lakirati, iz starih nove narejati in izvrševati najtežav-
nejša popravila najbolje in najtočneje.

Zamenjavam tudi z ugodnimi pogoji nova kolesa s starimi.

Z velespoštovanjem se uljudno priporočam

(358-21)

Josip Kolar.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Josip Noll.

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.